

Vychází zpravidla 6x ročně pro členy klubu

Prezident: **Ing. Jiří Hruška**
 Pokladník: **Jiří Hloušek**
 Sportovní referent: **Miroslav Dvořáček**
 Členové výboru: **Roman Fousek**
Pavel Bačina

Obsah:

Úvodem.....	1
Změna termínu Memoriálu Radoslava Čížka	1
Vzpomínka na Františka Dvořáka.....	2
A-dvojky jdou do vzduchu 2 -Fiala 56 nebo Aloš 10 ?	3
Stav členské základny.....	3
Pozvánka na Neratovický historik	4
Gumáčci z poválečných let.	4
Série pohledů do dílny	8

Úvodem

Vážení čtenáři Informačních listů,
 od posledního vydání IL se ten náš svět úplně zbláznil. Všichni jsme se těšili, až po zimní přestávce vyrazíme na první soutěž, kde se potkáme se svými kamarády a místo toho jsme jen smutně přihlíželi, jak se postupně všechny naplánované soutěže ruší. Na druhou stranu měli jsme nyní prostor se věnovat činností, na které v tom uspěchaném světě za normálních okolností nemáme čas. Svým dětem, rodičům, koníčkům. Nyní po ukončení nouzového stavu by se postupně mělo vše pomalu vracet „do života“. Otvírají se školy, jsou naplánovány první soutěže. Poslední zrušenou soutěží je Lipenecký historik. V uvolněném termínu se bude konat soutěž v Lánech. Poskládal jsem pár článků z webu, který v těchto dvou měsících články jen přetěkal. Díky Všem, kteří se na běhu stránek podílejí a přispěli svými články a fotografiemi. Přeji Vám zdraví a těším se na viděnou.

Pavel Bačina

Změna termínu Memoriálu Radoslava Čížka

Vážení přátelé,
 po dlouhém zvažování a v návaznosti na kroky vlády ČR vztahem ke koronavirové nákaze, jsme se rozhodli přesunout termín Memoriálu Radoslava Čížka.

**Nový termín našeho setkání a
 soutěžního polétání jsme
 stanovili na**

20. a 21. června 2020

Jelikož v tu dobu bude již vzrostlé obilí v okolí letiště, nebudeme soutěžně létat volné modely. Program celé akce zůstává jinak stejný. Tedy v sobotu odlétáme soutěže **RC větroňů** a v neděli proběhne pohárová soutěž motoráků plus soutěže **CRC ATOM, CRC CLASIC, ELOT a Electrurubber**.

**ŽÁDÁM VŠECHNY
 POTENCIONÁLNÍ ÚČASTNÍKY, ABY**

SE CO NEJDŘÍVE PŘIHLÁSILI. VŠECHNY KATEGORIE SE PŘIHLAŠUJÍ STEJNÝM ZPŮSOBEM.

Formulářem, nebo mailem na pilotsam@seznam.cz

NEJPOZDĚJI DO 31.5.2020

Je to opravdu nezbytné. Je nám jasné, že i po osmém červnu, kdy nebudou tak přísná omezení, se někteří z nás nebudou chtít účastnit větších akcí. Na druhou stranu, my zajišťujeme = platíme předem, veškeré zázemí a logistiku. Podle počtu přihlášených účastníků a modelů v jednotlivých kategoriích, vyhodnotíme, které kategorie odlétáme, případně zda tuto akci budeme vůbec dělat. Ještě jednou opakuji, termín Memoriálu Radoslava Čížka se přesouvá na sobotu a neděli 20. a 21. června 2020, místo zůstává stejné – letiště Raná, je možnost přijet už v pátek 19. června. Létané kategorie zůstávají stejné, rušíme pouze volné modely. Žádám všechny, aby se co nejdříve přihlásili prostřednictvím našeho formuláře, nejpozději však do konce května.

Vážení pánové, přeji vám pevné zdraví a těším se na setkání na letišti Raná u Loun.

Jiří Hruška, prezident SAM 95 Bohemia

SAM 95 vás zve na původně odloženou soutěž

Lánský historik

Která se bude konat dne

6.6. 2020

Zahájení soutěže v 9:00h

Létáme kategorie:

CRC-E-Sport 400 (Old Timer 400)

CRC-Open (ELOT)

ALOT

BRC – E – W (Electrurubber)

Startovné – 50Kč za soutěžícího

Občerstvení – pouze káva , čaj

Soutěží pouze přihlášení na email: pilotsam@seznam.cz do 31.5.

Pojištění soutěžícího na škody způsobené modelem je vyžadováno.

Vzpomínka na Františka Dvořáka

Vážení kolegové a kamarádi,

Je vždy smutné, když zemře člověk. Snad tisíckrát je to horší, když je to někdo blízký, někdo z rodiny, nebo kamarád, který vás provázel velkou část vašeho života. 26.3. zemřel František Dvořák, skvělý modelář, výborný kamarád, který nikdy nezkazil žádnou legraci, ba naopak, často býval jejím strůjcem. V roce 1959 se stal mistrem světa v kategorii F1B, tedy v kategorii modelů Wakefield. To nebyla náhoda, jeho preciznost slavila úspěchy i v jiných kategoriích. Vždy byl ochotný poradit nebo přímo pomoci.

Z party, se kterou jsme jezdili po letištích naší vlasti a „předháněli“ se s modely na gumu, později s RC modely RCV2 a F3B, se Franta umísťoval na předních místech a učil nás, jak to dělat.

Později jsme se začali věnovat historickým modelům, a i tady býval mezi nejlepšími. Snad i proto se stal prezidentem klubu SAM 95 Bohemia a nějaký čas tento klub úspěšně vedl. Ze staré žehrovské chasy, už je pár kamarádů, tam nahoře v modelářském nebičku. Dostávají tam teď velkou posilu a já věřím, že Frantu přijmou dobře do svého středu a on jim zase na oplátku ukáže, jak na to.

Františku, slibujeme, že tady na Tebe nezapomeneme.
Čest Tvoji památce.

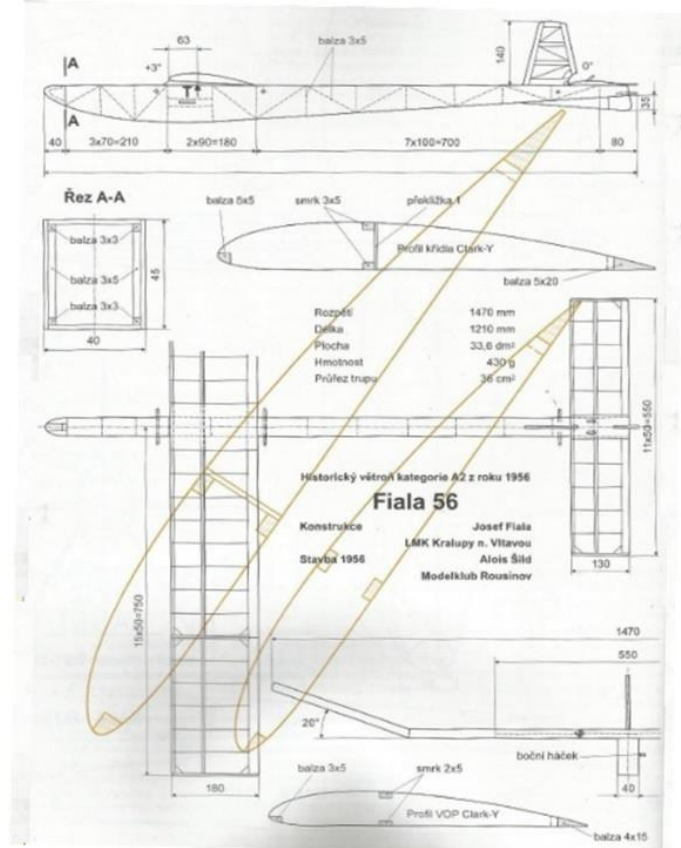
Vladimír Kostečka

A-dvojky jdou do vzduchu 2 - Fiala 56 nebo Aloš 10 ?

Tentokrát mám pro Vás krátké povídání o A-dvojkách, které jsem objevil v časopise RC revue, na které mě upozornil jeden kolega.

Obě historické A-dvojky, a tentokrát to jsou opravdu A-dvojky, postavil a nakreslil Alois Šild.

Začnu historickým větroněm kat. A2 s názvem Fiala 56. Alois Šild v článku uvádí, že tento model v roce 1956 postavil dle podkladů Josefa Fialy na instruktorském kurzu v Kralupech.

Jednoduchost stavby, jako jsou rovné přímky trupu, potaženého balzou, (v dané době slabou překližkou) a obdélníkové křídlo s profilem CLARK-Y s rovnou spodní hranou, taktéž použitý i na výškovce, napovídá, že by to mohl být vynikající vstup do létání mladých a začínajících modelářů. Nejen do kategorie volných, případně i RC historických modelů.

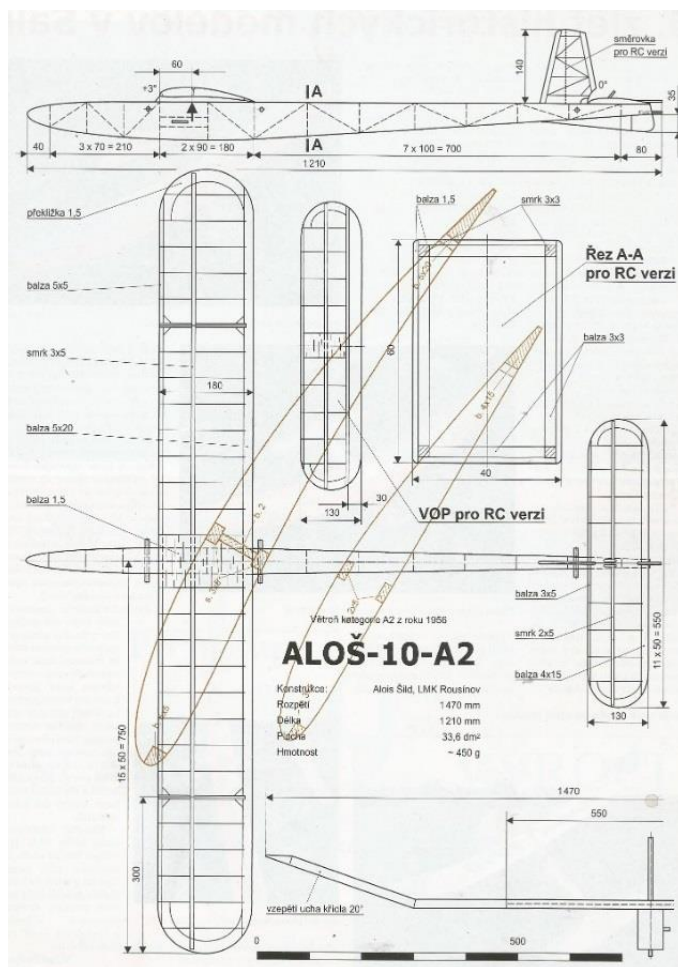
Inspirován Fialou 56, kreslí Alois Šild další model, Aloš-10-A2 pro členy modelářského kroužku v Rousínově. Silueta trupu, stejně jako potah trupu slabou překližkou zůstává (možno nahradit balsou 2mm), je aerodynamicky upraven – zeštíhlen. Křídlo dostává nový profil – NACA 6409 a konce křídel jsou zaobleny do půlkruhu, stejně jako VOP. Stále si však Aloš-10 zachovává jednoduchost a eleganci.

Zmínka o modelu, doplněná snímkem, vyšla v Leteckém modeláři 12/1957 v článku Radoslava Čížka o soutěži konané v Kamenných Žehrovicích, které se Alois Šild s Alošem 10 zúčastnil.

Děkuji Vám za pozornost a já jdu stavět.

A co Vy?

S pozdravem Roman Fousek

Stav členské základny

je konec února, a tak je čas udělat konečný součet našich členů. Loni jsme toto prováděli na konci ledna, letos po dohodě s prezidentem, jsme období registrace a výběru členských příspěvků prodloužili. Nějak nám připadalo, že čas letí jako „šílený“ a nikdo nic nestíhá.

Jak jsme tedy na tom?

Celkově máme 61 členů.

Z toho je 5 mládežníků. Do 30 let života nemáme žádného člena. Do 40 let máme jediného člena. Do 50 let máme 7 členů. Do 60 je nás 11. Do 70 let máme 8 členů, do 80 máme početnou skupinu 20 modelářů, a nad 80 let máme 9 členů. Připomínám, že v této skupině je i náš nejstarší člen, kterému letos bude již 91 let.

Celkový průměrný věk v našem klubu je 61,67 roku.

Když porovnám počet členů s loňskem, musím konstatovat, že nás ubylo. V roce 2019 nás v lednu bylo 71. Tedy odešlo 10 členů ať z vlastního rozhodnutí, nebo z vyšší moci.

Plně doufáme, že toto odvětví modelářského sportu zaujme další kolegy a doplní v průběhu roku naše řady. Modelářská historie je přeci velmi zajímavá.

Co se týká Informačních listů. Tyto si předplatili ve fyzické podobě 4 modeláři. Současně platí rozhodnutí, že kolegové, kterým je nad 80 let a nemají e-mail, budou IL posílány poštou zdarma.

GDPR – vyplněné formuláře během loňského roku dodalo spoustu našich kolegů. Přesto 21 kolegů nám tento formulář stále dluží. Prosím, pokud si někdo není jistý, že tento formulář poslal, obraťte se na mě, já vám mohu dát informaci,

zda jsem tento formulář již obdržel. Poslední šance jej vyplnit, bude na výročním sněmu klubu na podzim letošního roku. Kdo si není jistý tím, co to znamená, může si [přečíst informaci na našem webu](#).

Poslední věc, kterou mám na srdci. Pokud výdělečně činní mají zájem o sponzorování klubu, „neb nevědí co s penězi“. Připravil jsem „Darovací smlouvu“, kterou je možné vyplnit a samozřejmě přispět do klubu nějakou částkou. Na základě takové smlouvy je možné „odečíst pak něco málo z daní“. Tato dohoda se pak přikládá jako příloha k ročnímu daňovému přiznání a zasílá na váš příslušný Finanční úřad.

Vyplněnou „[Darovací smlouvu](#)“ pošlete na Jirku Hrušku jako prezidenta, ten jí potvrdí a kopii pošlete (nebo Jirka předá) mojí osobě. Současně jedno paré bude vráceno vám. Peníze pak převedte dle instrukcí ve smlouvě na náš účet.

Sponzorovat klub není povinnost!!!

Jsmo rádi, že jste členové klubu.

S pozdravem Jiří Hloušek – v roli pokladníka

Pozvánka na Neratovický historik

RC Modelklub Neratovice zve otrlé a na vše připravené modeláře na soutěž historických modelů SAM95

Hygienicky bezpečný neratovický historik.

Přestože žádné oficiální stanovisko k pořádání modelářských soutěží kromě odkazu na informace o omezení pohybu, které vydala vláda ČR, neexistuje, rozhodli jsem se zkusit soutěž Neratovický historik v původním termínu

sobota 30.5.2020 uspořádat. Je to krok do neznáma – vycházíme z malé účasti soutěžící v minulých ročnících a tudíž neočekáváme žádné problémy s dodržáním platných nařízení. V době konání soutěže by už nemusely být roušky ve venkovních prostorách povinné, nicméně odstup 2 metry bude zřejmě platit stále. Na druhou stranu dotazy z poslední doby od více než natěšených modelářů ohledně pořádání našich soutěží jsou zdviženým prstem a velí k obezřetnosti. Na základě obdobných úvah jsou rušeny další a další soutěže a modelářské akce. Naposledy tak učinilo např. Modelářské letiště v Nesvačilech. Dodržování hygienických nařízení bude samozřejmě vyžadováno v plném rozsahu.

Kdy: Sobota 30.5.2020, 09:00

Kde: Letiště RC Modelklubu Neratovice

Co: CRC-Open, CRC-E-Sport 400, BRC-E-W

Startovné: 0,-

Občerstvení: NE

Kontakt: rcneratovice@gmail.com

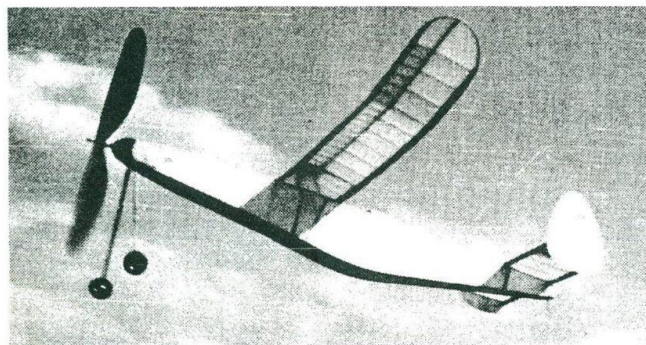
Jiří Hvězda 603581539

<http://rcneratovice.wordpress.com>

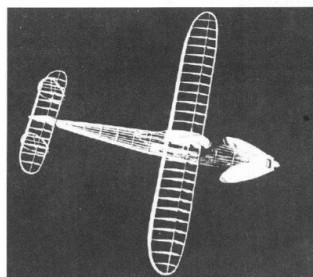
Gumáčci z poválečných let.

Podle velké sledovanosti předchozího článku „Budoucnost gumové historie“ usuzuji, že má smysl se na toto téma bavit.

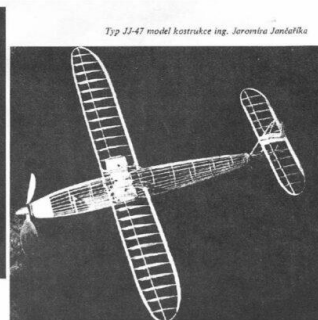
V loňském roce jsem na jaře dostal do rukou plánek na gumáčka, jehož autorem byl Jaromír Jančařík s názvem JJ 45. Dalším modelem ze stejné dílny JJ 46 a JJ 47 jsou možná více stavebně náročnější ale i to je výzva!

Model ing. Jaromíra Jančaříka (LETMO KLUB) JJ-45
S tímto modelem reprezentoval ČSR na závodech v Eaton Bray v Anglii v srpnu 1946

Typ JJ-46 model konstrukce ing. Jaromíra Jančaříka

Typ JJ-47 model konstrukce ing. Jaromíra Jančaříka

Nejenom, že jsem byl ohromen zajímavým vzhledem JJ 45 ale také to, že se jedná o model český s prokazatelným původem, rozhodlo o jeho stavbě.

Pro úplnost dodávám prokazatelný původ modelu. Jaromír Jančařík reprezentoval naši republiku v Anglii 1946 právě s modelem JJ 45.

Ing. J. Jančařík asistuje P. Lanškovi, který natáčí svůj gumák JJ46. Mediánky, krajské závody 1947

Těšil jsem se na trup, a tak vznikl jako první. Celý z balzových nosníků, včetně pylonu. Po zkušenostech doporučuji protáhnout kořen pylonu až na spodní konstrukci trupu. Snese pak tvrdší přistání. Křídlo s profilem RAF 32, který byl v té době hojně užíván, je možné vyrobit ve dvou variantách zakončení uší, jak je vidět na plánu. Model má dvě směrová

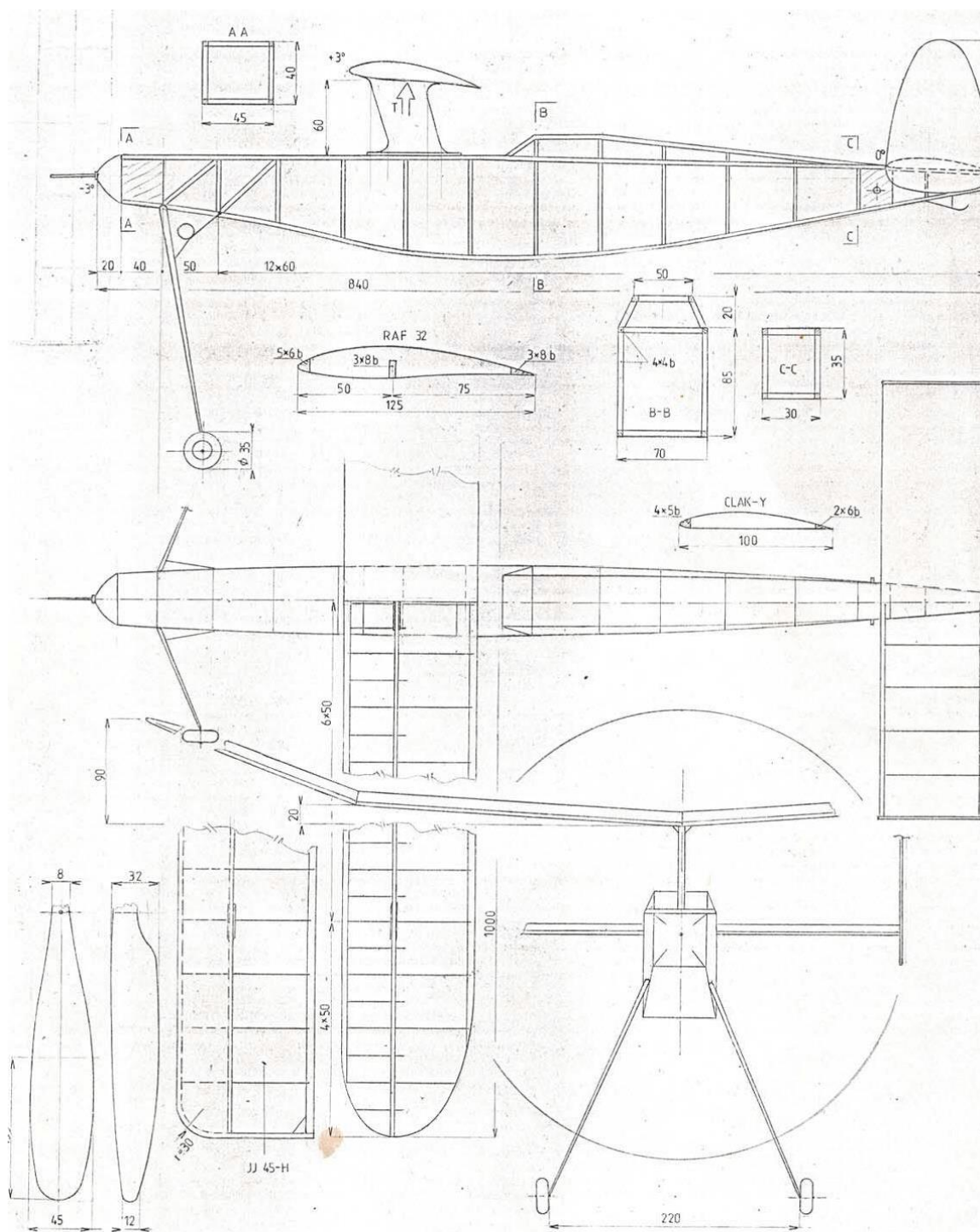
kormidla což je trochu náročnější na montáž ovládání. Mikroserva jsem zabudoval co nejdál do ocasu a tvoří protiváhu elektromotoru AEO C20 1550kv. Akumulátor 450mAh 2C je přibližně pod pylonem a vyrovnává těžiště. Nezapomněl jsem udělat podvozek přesně dle plánu. Ocelový drát a kola z překližky 1,5mm.

Model je v motorovém letu dobře ovladatelný a lehce stoupá. V kluzu vyžaduje jemnou ruku na řízení.

Při tréninku na ME v Itálii minulého roku jsem zalétl do šedého mraku a model jsem viděl naposled. Tak sem vypnul vysílač a šel domů. Po týdnu jsem však dostal zprávu, že se Jančařík našel v nedaleké vesnici na stromě. Neutrpěl nijak vážné škody a za pár dní jel do Itálie.

S přáním: vydržme do lepších zítřků Vás zdraví

Roman Fousek

JJ 45 (H)

STAVĚNO DLE PRAVIDEL FAI 1945

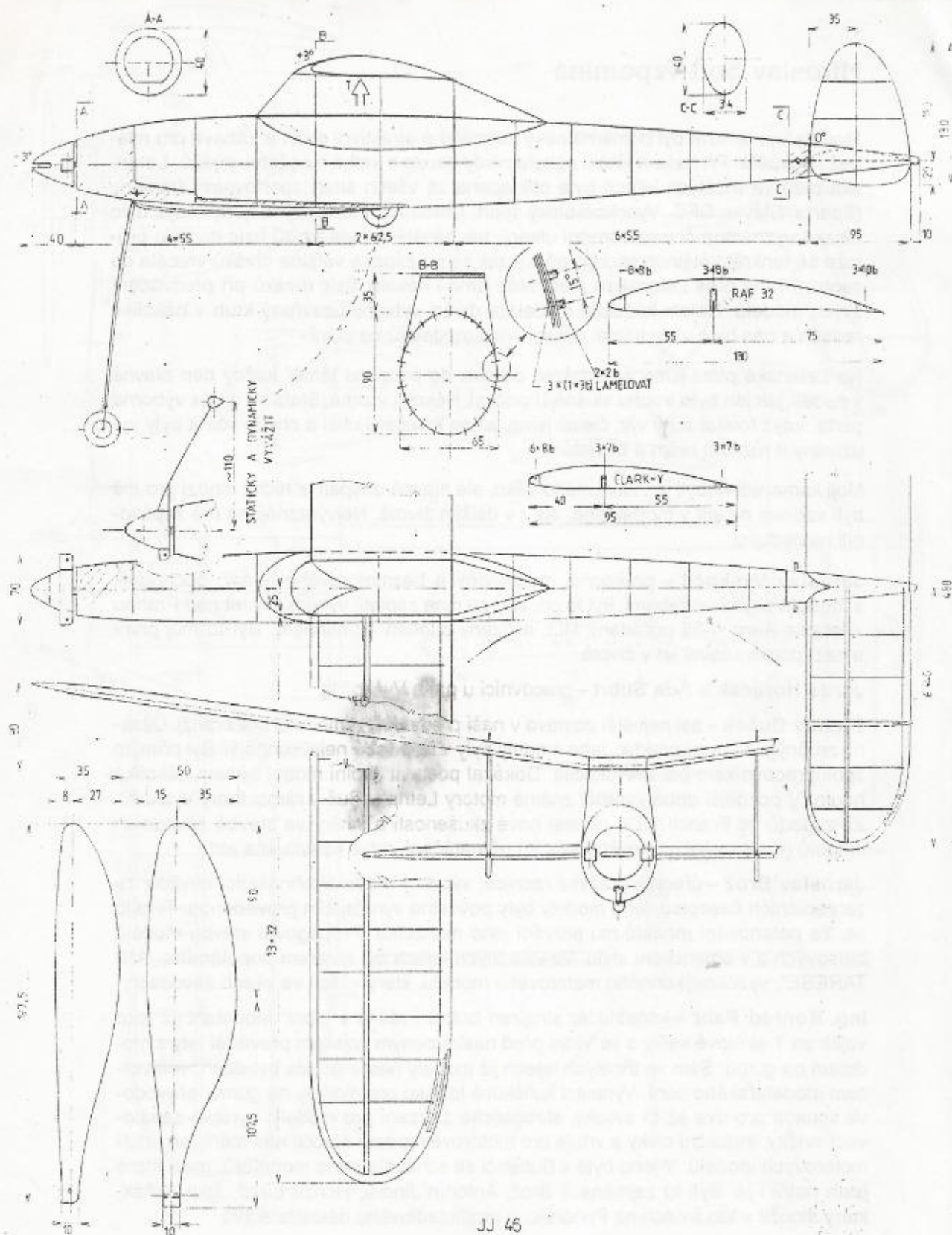
KONSTRUKCE Ing JAROMÍR JANČAŘÍK

BFNO 04/1946

ROZPĚTÍ 1000 mm
DĚLKA 840 mm
PLOCHA KŘÍDLA 12,0 (H 12,5) dm²
PLOCHA VOP 4,0 dm²
PLOCHA CELKEM 16,0 (H 16,5) dm²

VRTULE Ø 420 / 630 mm
SVAZEK 64 mm² × 900 mm
HMOTNOST 168 g
ZATÍŽENÍ 15 g/dm²

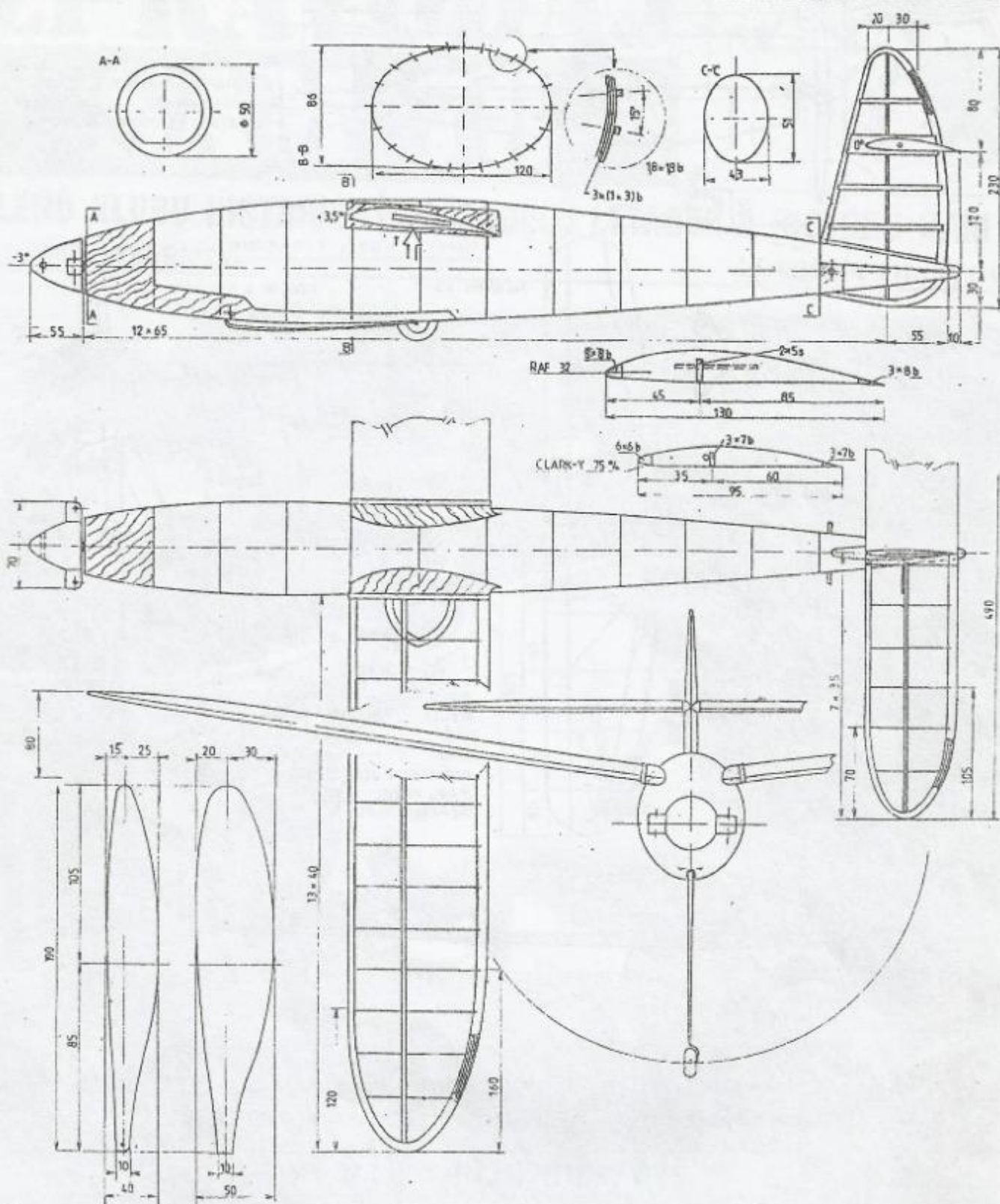
8

POSTAVENO DLE PRAVIDEL WAKEFIELD DUP 1946
 KONSTRUKCE Ing. JAROMÍR JANČÁŘIK
 BRNO 07/1946

JJ 45

ROZPĚTÍ	1080 mm	VRTULE 2 L.	φ 420 / 505 mm
DÉLKA	820 mm	ZATÍŽENÍ	17,6 g/dm ³
PLOCHA KŘÍDELA	13,9 dm ²	SWAZEK	80 mm / 830 mm
PLOCHA VOH	4,3 dm ²	PRŮŘEZ TRUPU	67,5 cm ²
VRTUL 1 L.	φ 445 / 555 mm	HMOTNOST	230 g

JJ 47

KONSTRUKCE Ing. JAROMÍR JANČAŘÍK
BRNO 04/1947

ROZPĚTÍ
DĚLKA
PLOCHA KŘÍDLA
PLOCHA VOP
PRŮŘEZ TRUPU

1120 mm
900 mm
13,5 dm²
4,4 dm²
81 cm²

VRTULE
HMOTNOST
ZATÍŽENÍ
SVAZEK

440/550 mm
235 g
17,4 g/dm²
80 mm/920 mm

2

Série pohledů do dílny

Nápad oslovit členy klubu o pár fotek a případně malý komentář dostal Jirka Hloušek. V první chvíli určitě netušil, jaký ohlas tato výzva bude mít a kolik modelářů na jeho výzvu kladně zareaguje. Jednotlivé díly také Jirka uvedl drobným *komentářem*. Toto vydání IL bude trochu obsáhlejší, ale určitě by bylo škoda připravit budoucí čtenáře o takto zajímavý materiál. Při kompletaci IL mě napadlo, že bych jednotlivé příspěvky mohl dávat postupně do příštích dílů, ale rozhodl jsem se, že takto uceleně to bude lepší. Díky všem, kteří se do tohoto seriálu zapojily a samozřejmě VELKÉ DÍKY Jirkovi.

Pohled do dílny – díl první

Zdravím všechny příznivce modelářiny

Přes zimní čas jsem tentokrát neulepil žádného nového historika, neb jsem měl v této oblasti zadané úkoly od rodiny. Přiblížím situaci: Mám v Třebíči vnuka Šimona, kterého bych chtěl vtáhnout do naší branže, pokud se podaří, bude to mít hoch trochu snažší. Materiálu a různé modelářské elektroniky mám k dispozici dost, a tak bych byl rád, kdybych mu toto řemeslo mohl v budoucnu předat. V dřívějšku jsme ulepili nějaké to házedlo Harry a A1 – Andulku, ale již to chce něco řízeného RC soupravou.

A tak jsme v zimě dali společnými silami dohromady jednoduchý model Onanys – trochu upravený, s el. pohonem ovládaný nevyužitou soupravou FC16 na 35 MHz.

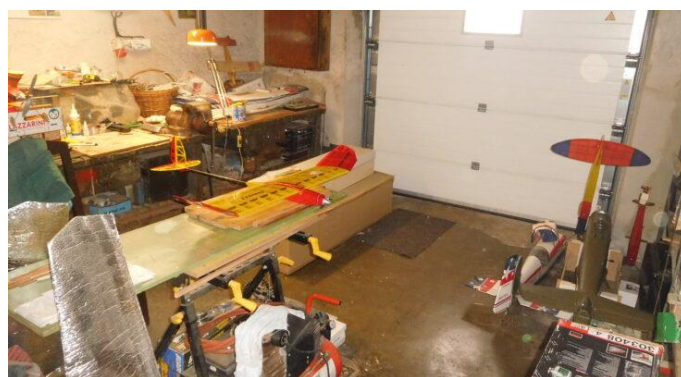
Po karanténě by to mohlo začít létat, hlavně aby netrvalo dlouho.

Můj syn mi k 70. narozeninám štědře věnoval stavebnici polomakety Bücker BU 131 Jungmann. Je to v měřítku 1:4, rozpětí křídel 1850 mm, pohon benzín 33 cm³. Model mám kompletně hotový a čekám pouze na dodávku palubních zdrojů, které zajišťuje Mirek Dvořáček. Plán mám takový, že bych s ním chtěl letět v kategorii F4H na naší klubové soutěži v Třebíči, která se koná vždy počátkem června. Doposud jsem tyto soutěže létal se svým starým ale spolehlivým Piperem J3 Cub (toho jsem dostal od syna k padesátinám!) a tak dojde k výraznému omlazení. Takže na soutěžích SAMu budu muset fungovat s již známými a okoukanými modely. Minulou sezonu jsem nic nerozštípal, a tak snad to na letošek ještě vydrží.

Nicméně není nad to si od základu „vypížlat“, vybrousit, slepit a „načančat“ nějakého pěkného historika jakékoliv kategorie. Přece jenom to létá trochu pomaleji, ale za to mnohdy výš, a to také již bývá komplikace. Těším se, až budeme zase moc bezstarostně poletovat a s kolegy a kamarády sdělovat si zážitky z provozování našeho nepřekonatelného hobby. Vždyť čas strávený na letišti se nezapočítává do celkového času našeho života!

V příloze pár foto z dílny-původní garáž, ale pěkně zaskládaná vším možným... Však to znáte.

Co dělám, když sedím doma? Jsem ve své dílně a zbrojím. Posílám fotografii modelu kategorie CRC-Atom, Ama Record 1953 rozpětí 1250mm, váha 450g konstrukce Dawe Hewitt. Současně mám rozdělané Happy Medium 70spam motor Vltavan 5 žhavič. V dílně jsem akorát nevymetl pavučiny, to udělám později.

21/03/2020

Pavel Bárta

Pohled do dílny – díl druhý

Dalším modelářem, který nám umožnil náhled do své dílny je Jirka Veinfurt. Je nadšený stavitel historických modelů a fascinují jej motory. Občas si nějaké pěkné kousky opatří. Rád se pak o jejich fotografie s námi podělí. Na začátek tedy ukážeme jeho nejnovější "úlovky", pak modely ve stavebním procesu a pak fotografie z jeho díly. Ale podívejte se sami.

21/03/2020

Happy Medium

21/03/2020

Lag-X-3-A
Maďarsko
1957

AERO-2,5G
Jugoslavie
1960

21/03/2020

Jirka Veinfurt

Pohled do dílny – díl třetí

Tentokrát se podíváme co dělá Franta Brož, se kterým jsme se domluvili na dalším dílu série článků "Pohled do dílny."

Jak to dělám já?

Situace nás přiměla být přizpůsobeni stavu, který nastal. Věk a zdraví je jen jedno. Využívám tedy hezkého počasí k přípravě zahrádky na jaro. Ostatní čas trávím v podkrovní dílničce.

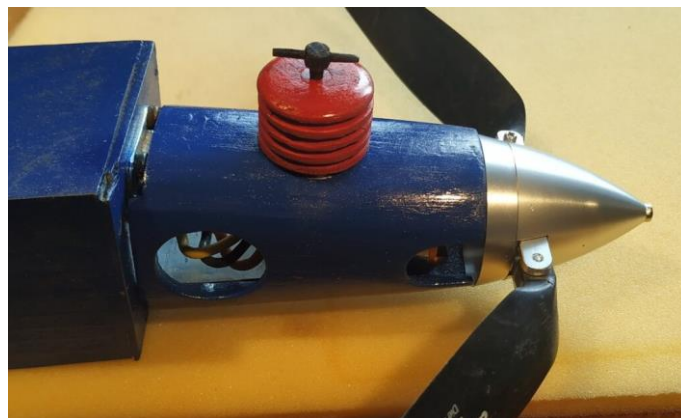
Před deseti lety vyhořela. [Viz IL 119.](#)

Letos jsem začal opravou modelu DG-42 po Vláďovi Valentovi, když s ním chtěl zničit garáž na Lánech a model rozšlapat. Podařilo se (Vláďa garáž nezničil pozn. editora) a už vzlétl.

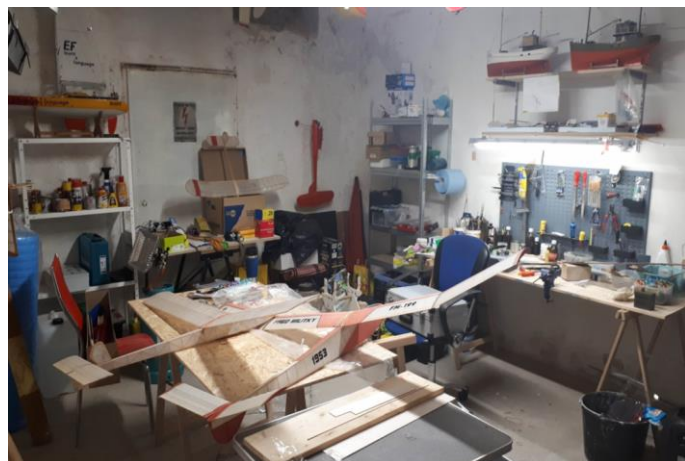
Postavil jsem nový model Vega 5, přibude do skupiny elektrogumáků. První zálet a úprava úhlů seřízení proběhla. Vyměnil jsem motor v Pegasus na 3548/4 a upravil kryt s maketou spalováků.

Další byla oprava modelu Letná 56, ten jsem zničil na MČR na Rané včetně rozlámání motoru Letná. Ulomené patky válce jsme lepily, ale první výbuch motoru vystřelil válec jak špunt od šampusu. Je tedy v opravě, a jelikož model už je hotový čekám jenom na svařený motor, abych stačil odlétat sezonu Classic Texaco.

Bývalý dětský pokoj je skladištěm modelů. Sluka, Káně, P-Jerri, Kondor, Junior 1958, KL-61, Satyr, Le Vibrant, Vega 3, AM-40-2, Rytmus, REX, Lanzo Bomber, Jerri, Fulmen a Farda A2.

K tomu mi VI.Valenta dal Čechii, která mu v kostře ležela třicet let na skříni. Dodělat chybí i maketa Cesna 150. Tak teď už jenom zbývá si to ve zdraví užít.

Snad to nejhorší už pomine a budeme moci opět zasoutěžit. Jinak čekám, kdy začne tráva růst, abych mohl upravovat plochu modelářského letiště na Lánech. Když už je tato situace, využijte ji ke stavbě nových modelů.

Přeji hlavně zdraví.

Letu zdar Franta Brož

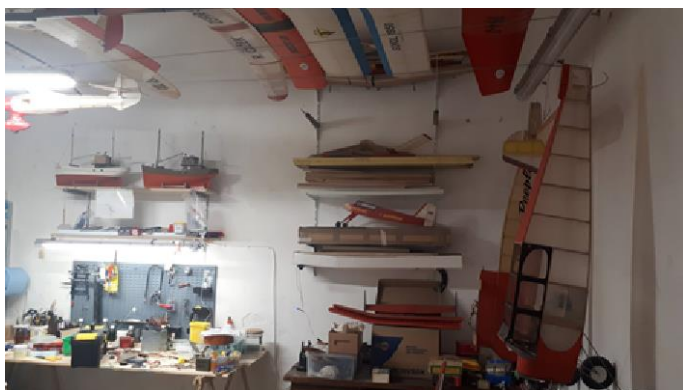

Pohled do dílny – díl čtvrtý

Dnes nahlédneme do dílny Martina Křesadla. Když jsem jej požádal o článek a několik fotografií, netušil jsem, jaký je v Martinovi potenciál. Uvidíte sami, že je modelář tělem i duší. Jeho srdeční záležitostí jsou Vosy, ale nebudu předbíhat. Martine, moc děkujeme za zaslané materiály!

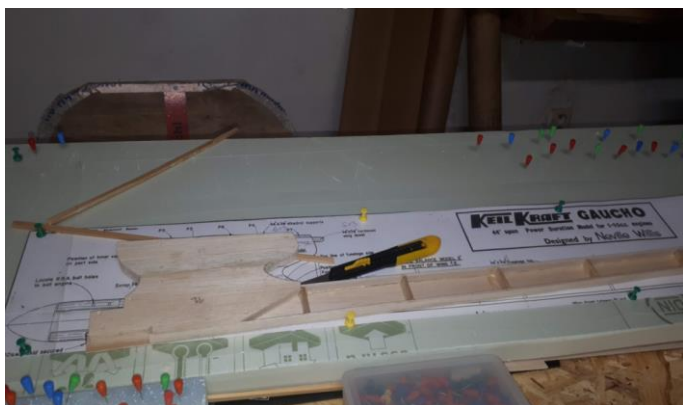
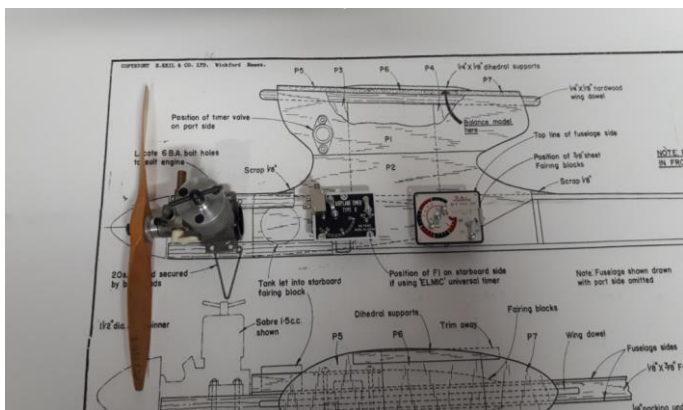
Zdravím všechny modeláře...

Nabízím pohled do mé dílny.

Momentálně stavím několik modelů. Pokus o volňáška „Gaucho“ na 1,5 MVVS D

Další model je všemi známý „JX – 0656“ poháněný by měl být motorem K&B Torpedo .15

Kdo mne zná ví, že jsem též neúnavný propagátor stavby a létání volné Vosy Radoslava Čížka...

Také je dle mého již známo že se věnuji sbírkám originálních plánů, modelářského čtiva a dalších propriet tohoto nádherného „koně“. Tady by mohla být trochu reklama na mé

webové stránky kam si odkládám různé články, soubory, knihy v digitální podobě pro mladší generaci modelářů.

Ještě bych rád udělal takovou nabídku: Kdyby někdo chtěl začít s tímto krásným koníčkem tak jsem mu plně k dispozici i s dílnou v Plzni. A nějaký model se samozřejmě do začátku taky najde za cenu pivního moku a poklábození... Nebojte se mne oslovit. Pomůžu, poradím, seženu... :-)) Myslím si, že je teď trochu solidarity potřeba.

A v neposlední řadě se rovněž věnuji i jinému odvětví modelářského umu....

V našem klubu se rodí více A dvojek. Zmíněnou Expe například staví i Jirka Hruška. Máme se tedy na co těšit.

Jirka Hloušek a Vladimír Horák

Pohled do dílny – díl šestý

V tomto díle se podíváme k Pepíkovi Hejskovi. Asi nemá cenu toho moc psát v úvodu, Pepík dodal krásný text se všemi informacemi, které mohl dát. Upřímně, to soukromé letiště, to je opravdu luxus. Posuďte sami.

Já, moje dílna a modelářství na vesnici.

Všem kolegům a vlastně všem přeji hodně zdraví a trpělivosti při dnešní situaci. Ať zdravotní či politické. Budu rád, když se s vámi zase sejdu na nějakém tom sportovním zápolení. Letu zdar!

Martin

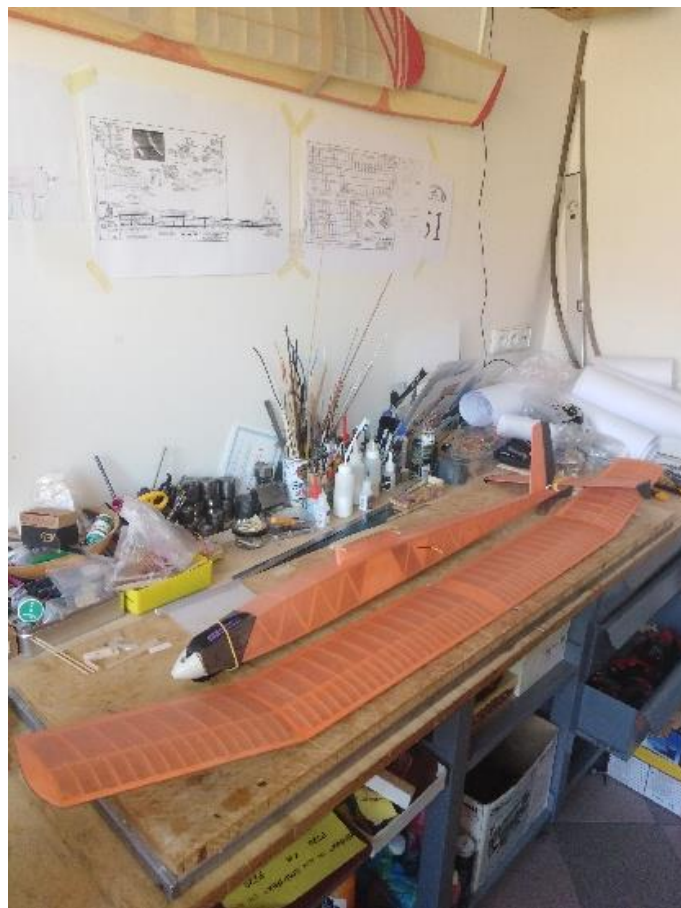
Pohled do dílny – díl pátý

Dalším pokračováním seriálu Pohled do dílny je ukázka práce Vládi Horáka. Vláška má svou dílnu v podkroví rodinného domku. Výhodou této dílny je velké okno nad pracovní plochou. To sklepní prostory, kde dílny bývají nemají.

Vláška se rozhodl doplnit svou letku o další model, tentokrát si vybral A-dvojku Expe od Radoslava Čížka. Stavba teprve začala a pracuje se na křídlech. Křídla se již dokončují, chybí dodělat jen část balsového potahu. Expe má velké lomení na výškovce. Když to porovnáte se Saturnem nebo Čápem. Je otázkou, proč se Radouš k takovému lomení vrátil. Vláška Horák se ho kdysi zeptal, ale odpověď byla velmi neurčitá: „Aby se nepoškodila o trávu“. Asi se to již nikdy nedozvíme.

Začal jsem, jako valná většina z nás, v modelářském kroužku v Klášterci nad Ohří, někdy v roce 1963. Moc mi to nešlo, ale byl jsem zarputilý a s různě dlouhými přestávkami mi to přes účka, A dvojky a F3B vydrželo až do důchodového věku, kdy jsem se stal členem SAM 95 a začal stavět historiky. V tom mi hodně pomohl Karel Vitner, který má bohaté zkušenosti se stavbou těchto modelů. V devadesátých letech jsem nemodelařil, a když jsem se k tomu asi po deseti letech vrátil, nestačil jsem se divit, kde to všechno je, byl jsem úplně mimo. Co se týká mé dílny, tak dnes vidím, že žádná sláva. Abych to objasnil – do roku 2000 jsem bydlel v paneláku a má dílna byla hned u vchodu do bytu v prostoru šatních skříní, tj. asi 1,8 x 0,8 metru. Proto, při stavbě rodinného domu mi přišla dílna o rozměrech 2,7x3,6 metru jako dostatečná. Dnes, pokud má letadlo větší rozpětí než 2 metry, raději jej sestavím venku, protože i tak mám ta menší celkem obstojně omláčená a drbu si hlavu, že jsem byl tak při zdi. Ale to asi všichni znáte, protože jak něco doděláte, už víte, jak by to bylo lepší.

No a co jsem přes zimu ulepil? Nic moc – protože jsem létal dvě sezony se zapůjčeným gumákem od Gusty Bulína, slepil jsem (to neuhodnete).....Sokola. Moc se mi do něho nechtělo, ale létá to pěkně.

V plánu mám Vugu 5 a doufám, že to bude ještě o chlup lepší. Jak se mi doneslo, nějaké nové jsou na světě a já čekám, až se situace trochu uklidní a Jirka Hvězda ji vypálí.

V současné době dodělávám Vugu 7, rozpětí 2400 mm, kterou také Jirka dělá. Perfektní podklady mi zapůjčil Honza Týc. Vše přesně pasuje a sedí. Doufám, že to bude zdatný soupeř Italů a Maďarů. Moc pokusů už asi nebude, protože se blíží změna pravidel a tato Vega je v měřítku 1,5:1.

Pružiny podvozku

Pokud se týká modelařiny na vesnici, moc výhod to nemá. Všude musíte autem, žádný sociální kontakt (v dnešní situaci

to zní jako vtip, ale není) a vzhledem k tomu, že bydlím v údolí Ohře mezi Doupovem a úpatím Krušných hor, pořád zde fouká. Takže nějaké ladění je vždy ošemetné, stačí najít správný svah, kterých je okolo „hafo“ a létáte. Má to ale vadu, nic se nenaučíte a nic nezjistíte o letových vlastnostech. Je třeba číhat, až chvíli přestane a začít zkoušet a ladit. Naštěstí mám na číhání, jako starobní důchodce, času dost. Aby bylo jasno, jsem si vědom i výhod a tou největší je moje soukromé „letišťe“ za barákem. Rozměr 45×50 metrů, ze dvou stran stromy, za kterými vlivem neustálého větru se dělají slušné víry a přistávat se musí po větru. Ale – je to do kopce, převýšení cca 6 metrů, takže většinou přistanu. Když ne, pořád je možnost přeskočit plot a přistát na louce, sice rozryté od prasat, ale jde to. Byl jsem hrdina a nechtěl přeskakovat, ale poté, co jsem trefil většinu stromů v okolí mi došlo, že pocuchané nervy a ztracený čas opravami za to nestojí. Když jdu létat s čtyřstovkou nebo s wakefieldem, jen to v dílně sestavím, ujdou 50 metrů a létám.

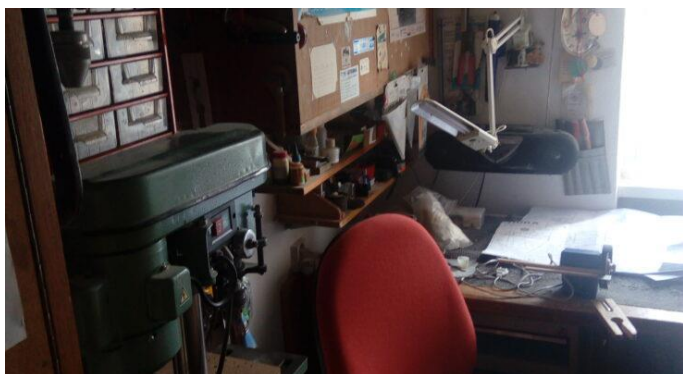
Abych zakončil ve stylu Jirky Hrušky:

O míč jsme přišli, kytaru spálili, ale stále máme modelářství a tak nám, historickým modelářům, trdomyslnost nehrozí!

Josef Hejsek

Pohled do dílny – díl sedmý

V této sondě do našich dílen ukážeme fotografie Vládi Kozáka. Když jsem mu napsal, odpověděl, „Pošlu až se u mne zastaví dcera.“ Tak jsme čekali a dočkali se.

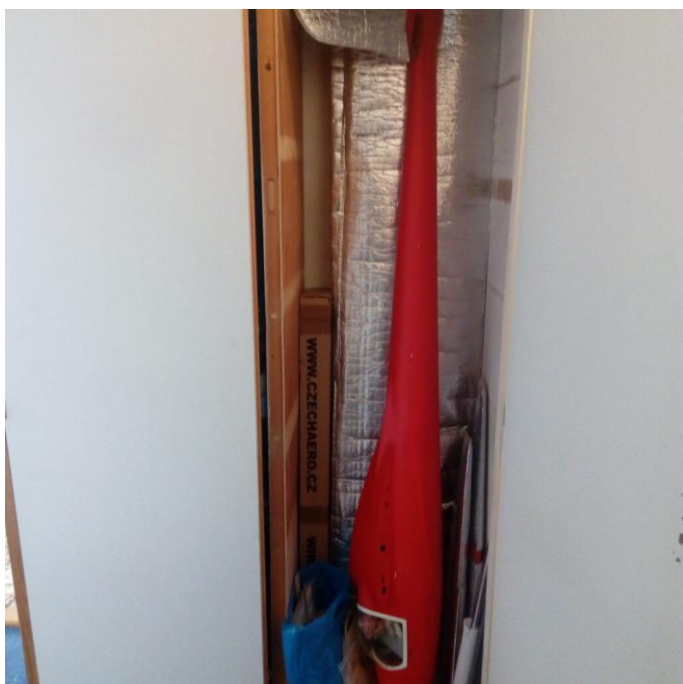
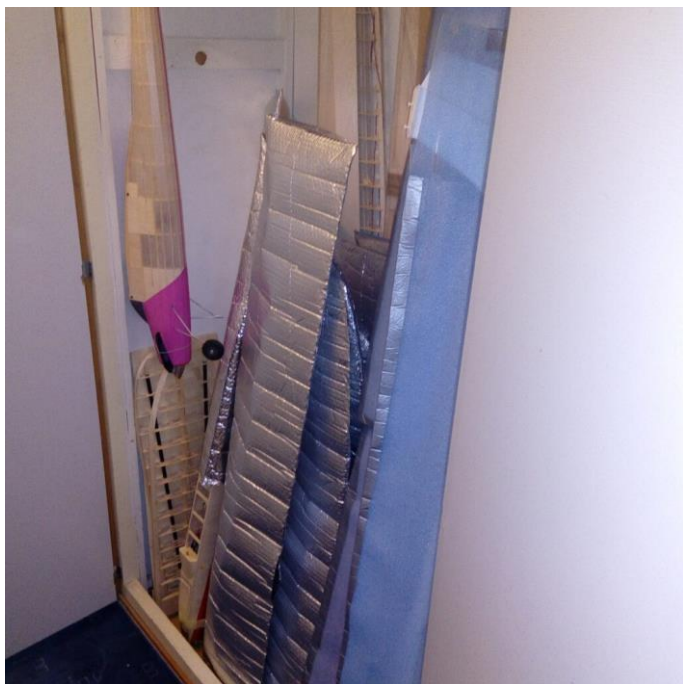

Ahoj!

Zasílám fotky modelů EROS, Můry a Vegy (zvětšené).

A zde je zbytek fotek. Hangár 1 pro historiky a elektrovětroně, Hangár 2 pro velké větroně ještě že mám ten strop 270 cm jinak bych to musel dát do ložnice ke stropu.

Zdravím a opatrujte se. Vláďa Kozák

Pohled do dílny – díl osmý

Dnes se podíváme do dílny Jaroslava Drnce. Modelář, který se celý život věnuje volným modelům. Když jsme vyhlásili kategorie volných modelů pro 15. ročník Memoriálu Radoslava Čížka, nadšeně se ozval s tím, že se konečně vrátíme ke kořenům! Jardy arzenál je velice rozsáhlý, ostatně posuďte sami.

Od r. 2004, kdy jsme se z Prahy přestěhovali do Úhonic, mám svoji modelářskou dílnu, podle manželky zvanou „pižlárna.“ V Praze jsem se s manželkou dělil o kuchyň, půlka byla manželky a druhá půlka pro mé modelářské řádění (no bylo to hektické, zvláště když jsem lakoval). Moje „pižlárna“ (spíš

minipižlárna) v současné době obsahuje cca 40 historických modelů (větroně a gumáky) a pár modelů kategorií F1G a P30, které létám soutěžně.

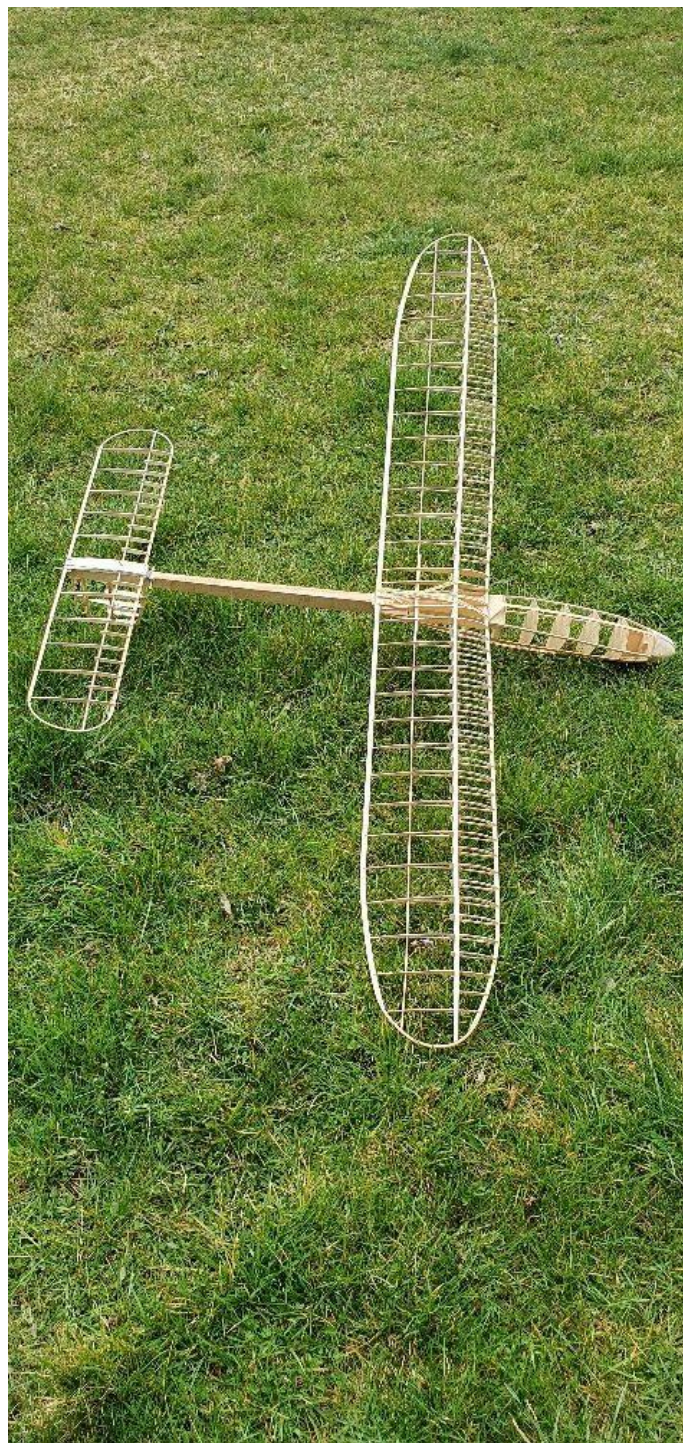
V současné době mám rozpracováno několik modelů, což má tu výhodu, že můžu dělat víc věcí najednou na několika modelech. Modely mám zatím v kostře a někdy je mi i líto je potáhnout, když pod potahem zmizí ta nádherná a pracná konstrukce. Jinak jsem ortodoxní vyznavač volných modelů, se kterými si po vypuštění může dělat matka příroda co chce a já to jen někdy s úžasem a někdy s obavami pozoruji. Radiákům jsem ještě na chuť nepřišel ... a asi už nepřijdu. Tak to vezmu po řadě:

„Rondo“ – je A2 na svoji dobu velmi moderní konstrukce z r. 1956, brněnského konstruktéra Jaromíra Hrubého. Rozpětí 1950 mm, délka 1153 mm, plocha 33,8 dm². Tento model prý stavěli 16 letí modeláři v modelářském kroužku ve Slavkově. Mně teda dal dost zabrat! A pevně doufám, že to bude „brko“, jen nevím, jak to při vleku upajdám!

„Ibis“ – je další větroň, na který jsem se chystal už dlouho. Jeho tvary se mi od začátku velmi líbily, ale ke stavbě jsem se díky současné izolaci dostal až teď. Je to větroň slovenské konstrukce (konstruktér byl banskobystřický modelář Hudec). Model pochází z r. 1947 a byl držitel čs. rekordu v přímé trati v r. 1947 a 1948. Patří opět do kategorie A 2. Rozpětí 1475 mm, délka 1000 mm. Jen mám obavy o tu SOP, která je pod trupem a dost velká, tak bude při přistání asi dost trpět!

„Komár II“ – po dlouhé době stavím „motoráka“, takže k jeho zalétání si asi pozvu profíka na motoráky, aby model hned v začátku nevzal za své! Je to model z r. 1952 známého jabloneckého modeláře P. Lánského. Typická konstrukce „krkatého“ modelu o rozpětí 1300 mm a délce 1020 mm. Doporučené motory jsou Super Atom 1,8 nebo 2,5 nebo NV 2,1 ccm. Zatím mám hotový trup, VOP a nařezaná žebra na křídlo. Pro pohon chci použít motor AMA 1,8, jehož repliku stavěl zakladatel SAM 78 pan Jaroslav Rybák.

„**Populár**“ – je poslední model, jehož fotku přikládám. Mám jej sice postavený už cca 5 let, ale stále je mi líto jej potáhnout, snad až teď. Je to opět historický motorový model konstrukce Vladimíra Procházky z r. 1948, kdy vyhrál závod továrny Aero a byl držitel čs. rekordu na čas. Mám tam motor MVVS 1,5 ccm a mechanickou část (nádrž a časovač, který ovládá zhasínání motoru a determalizátor) mi svými „zlatými ručičkami“ zhotovil Čenda Pátek – přeji mu brzké uzdravení! Model má rozpětí 1150 mm a délku (bez motoru) 735 mm.

No, a ještě jsem zapomněl na jednoho malého větroně, zvaného „**Tulák**“. Je to malý školní větroň o rozpětí 980 mm a délce 815 mm. Plánek vydala Mladá Fronta, ale v popisu stavby je uveden ještě Mirko Moučka (modelářská prodejna se sídlem na Vinohradech a vydavatel modelářských plánek před válkou i krátce po ní, než ho znárodnili a plánky převzala Mladá fronta). Toho jsem si chtěl postavit ještě jako malý kluk,

ale dostalo se na něj až teď v mých po osmdesáti letech. V popisu stavby je uvedeno: „Výkonný větroň s velmi pěknými letovými vlastnostmi“, ale u mě bude jen pro parádu!

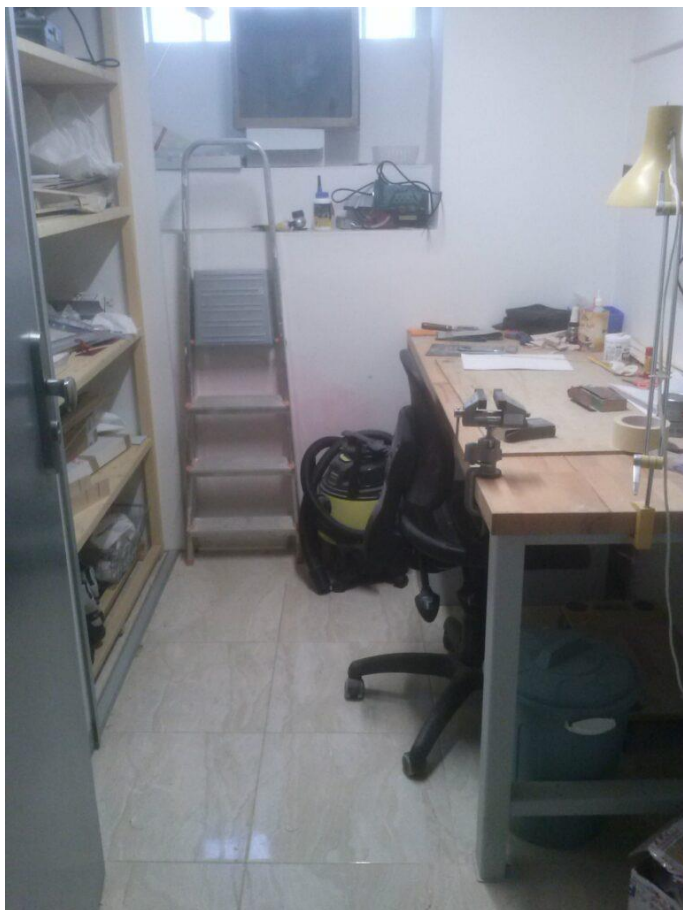

Tak to je zhruba vše k představení mé modelářské činnosti v období „kontravivové izolace“, doufám, že ji všichni přežijeme ve zdraví a až skončí, že se zase sejdem na letištní ploše! „Letu zdar!“

Jaroslav Drnec

Pohled do dílny – díl devátý

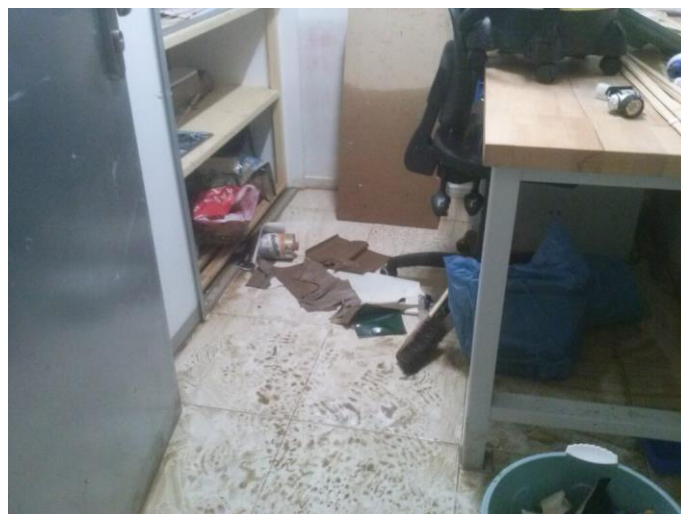
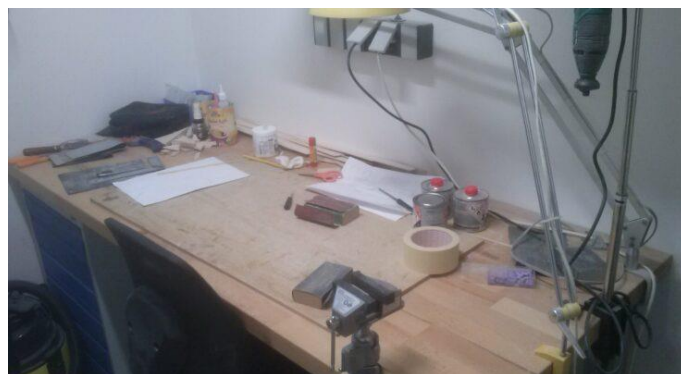
Tentokrát se podíváte ke mně. Modelářím s dvacetiletou přestávkou od roku 1977. Momentálně jsem ve stadiu hledání té správné kategorie. Myslím si však, že pokud to jen půjde, zůstanu mezi kategoriemi větroňů a také volných modelů. Stavění je moje vášeň, dávat dřevu tvar, z 2D plánu tvořím 3D objekty, které ještě létají, to je skvělá práce. To nenahradí žádné další aktivity, i když se momentálně vyžívám i na našem nebo LMK KŽ webu. Jenom ta šikovnost by mohla být lepší. Neměl jsem to po kom zdědit, můj otec, i když také něco kdysi postavil byl v těchto věcech poněkud osobitým.

Moje dílna má poněkud krátkou, ale o to intenzivní historii. Dílna je umístěna v činžovním domě ve sklepe. Protože kóje je malá, optimalizoval jsme rozvržení tak, aby bylo možné dělat model tak do dva a půl metru rozpětí. Dílna má i digestoř na odsávání výparů při lakování.

Dílna sloužila necelý rok a pak nastala katastrofa. V srpnu minulého roku prasklo přírodní potrubí do domu a zatopilo sklep do výšky 80 centimetrů. Naštěstí to byla jen čistá voda a hasiči jí rychle vyčerpali. Byl jsem zrovna na chalupě a něco tam „bastlil“, žáruvzdornou stěnu do roubenky, když volala žena, že se nám narodila koťata a praskla voda. Chtěl jsem jet ihned domů, ale řekla, že vše zvládne. Druhý den mi volala ale

znova, že opět praskla voda na přívodu do domu, tentokrát ale v chodníku a bahno se do výšky 80 centimetrů nahnulo dovnitř. Tak jsem se zabalil a vyrazil domů.

Doma bahnitá katastrofa, pilky a brusky v bahně, stavebnice modelů naštěstí v krabicích byly uvnitř jen mokré. Na fotografiích uvidíte, jak sušíme například vlies nebo mylar.

Čtyři měsíce pak zabralo vysoušení sklepních místností. Od Vánoc tedy opět v dílně mohu lepit.

V současné době lepím Žehrovice 2. S několikaměsíční přestávkou jsem dokončil hrubou kostru. Proč se s tím tak courám, vyvstane u vás otázka. Mezitím jsem postavil dvě RESky, házedla a se synem A3. Ale o tom jsem psal v článku „Co dělám, když nic nedělám“ a o A3 si můžete přečíst na stránkách LMK Kamenné Žehrovice. Připravil jsem fotografie právě dokončené kostry Žehrovic, ještě nemá ani vyřezané klapky na směrovce a výškovce.

Co plánuji dál? V Praze modely skladovat nemohu. Na Kladně už nemám kam modely dávat, stavím tam v kuchyni a je tedy nejlepší čas udělat tam dílnu. Takže druhá dílna, mnohem větší bude ve sklepě. Bude tam místo pro skladování modelů a opustím synovu šatnu, kterou jsem drze asimiloval.

Takže plánuji další přírůstky do této kategorie a nějaké experimenty. Bez experimentů není pokrok.

Zdraví Jirka Hloušek

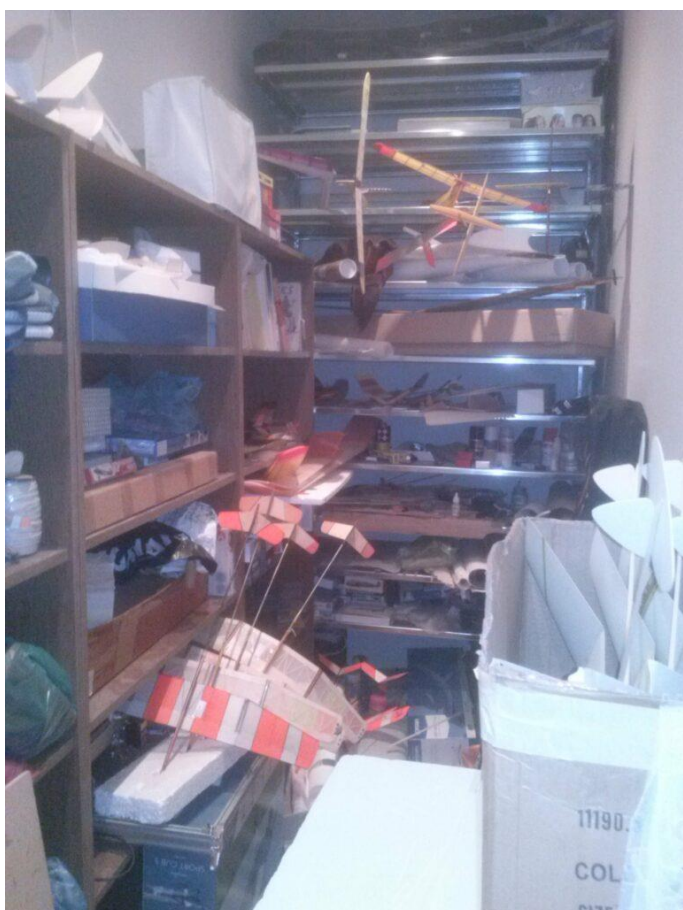
Pohled do dílny – díl desátý

Dnes, v desátém dílu se podíváme k Jirkovi Hruškovi. Přemýšlel jsem, jak uvést tento díl. Nakonec jsem to vymyslel. V nejlepším se má skončit. Tedy ideálně v díle desátém, protože je to takové kulaté číslo.

Pokud se někdo z vás chystal nám něco ze své dílny poslat, klidně to udělejte, je dobré, když se neustále na stránkách něco děje. Ale na druhou stranu, zlepšilo se počasí, které láká být venku a tím pádem nemusíme koukat do počítače. Současně se pomalu uvolňují opatření, a tak se některé soutěže konat budou, i když třeba v jiném termínu. Budeme pak psát o nich, o tom, kdo kde létal. Články nebudou již vycházet denně, frekvenci zmírníme. Ostatně i statistiky ukazují, že na náš web se chodí s menší frekvencí než v polovině března a začátkem dubna, kdy jsme seděli doma.

Ahoj všem

Reaguji na super nápad a výzvu Jirky Hlouška a píšu pár řádků...

Mám v plánu postavit ještě Čížkova Orlika, výřezy jsou vidět na fotkách ze sušení sklepa. Propadl jsem pomalému letu v hale, takže létám halová házedla kategorie F1N. Se synem se nám celkem daří a pravidelně obsazujeme na soutěžích horní příčky.

S modelářinou jsem skončil v necelých patnácti, když jsem začal chodit do aeroklubu, a znovu začal ve čtyřiceti, když Honza nastoupil k Vláďovi Horákovi do kroužku. Doma nám dílničku, spíše zámečnickou s ponkem, soustruhem, bruskou...na stojáka, průběžně nevytápěnou, a tak se většina

našich modelářských prací odehrává v chladném období v kuchyni, přes léto v dílně. V této dílně se ještě nalézají věci z mých dalších zájmů, sportovní střelba, československé poválečné motocykly, HiFi Tesla, sbírání starých leteckých artefaktů, retro rybaření... takže se tam téměř nedá hnout. Naštěstí mám ještě jeden prázdný baráček, hned vedle a tam skladuji modely. Všechno najednou se ale dělat nedá a taky nedělám. V různých dobách převládaly různé zájmy. V současnosti vítězí modely. Obecně, mě ale nebaví vyrábět věci nové, spíše ožiovat staré. Věci se mi tedy doma hromadí 😊, tomu odpovídá i můj letecký park. Velká část jsou dary, nebo koupené staré stroje, které ne vždy jsou v ideální kondici. Potom nastane má chvíle, tedy sundání potahu a oprava, případně předělání něčeho... Mnohdy zbytečně, neboť výsledek nakonec neodpovídá vynaložené práci... Doma mám několik desítek různých modelů v různém stavu. S Honzou soutěžíme házedla, občas A1, A3, F1N. Přes zimu jsme postavili Větroň kategorie RES – Samba Evo...

kategorii Classic Diesel, neboť Coxíci nám pro kategorii 1/2 texaco běžej tak čtvrtinu času co ostatním a s tím se nedá soutěžit...

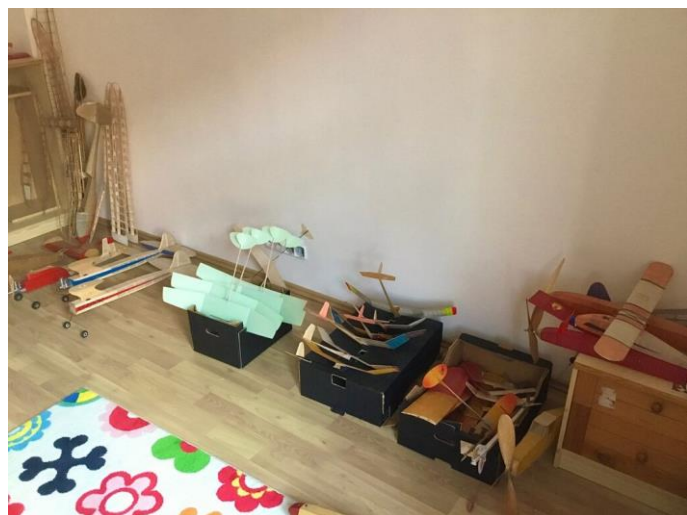
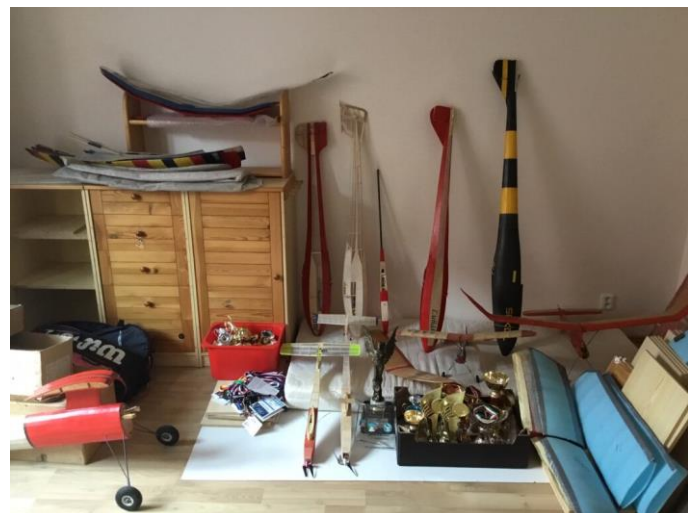

Takže práce mám hodně, času zatím taky...

Přeji všem brzký návrat do normálu. Bude to mela-všichni budou mít "nabito"!

Jirka Hruška

V současnosti se věnuji stavbě nových větroňů kategorie ARC A2, Thor a Expe a pomáhám Honzovi s jeho Expe. Dále opravuji originál A2 Spartak, kterou postavil Jirka Bělohlávek ještě coby chlapec v modelářském kroužku. Mám v plánu vyrobit pylon na motor Super Atom pro větroň Káně-kdybyste měl někdo původní nákres, budu rád, zatím mám jen dobové foto. A ještě chci udělat motorová lože na motorek MP Jet classic, pro naše dva Kerswapy, abysme s nimi mohli létat